

Quentin L. Cook elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Válasszatok bölcsen!

„...a gonoszt megvetni, és a jót választani” (Ésaiás 7:15).

Szeretett fivéreim, szeretnék ma este néhány tanácsot megosztani veletek a döntésekkel és választásokkal kapcsolatban.

Amikor fiatal ügyvéd voltam a San Franciscó-i öböl környékén, vállalatunk annak a cégnek végzett jogi munkákat, amely a Charlie Brown ünnepi TV műsorokat készítette.¹ Charles Schulz és teremtményei rajongója lettem – *Peanuték*, vagyis Charlie Brown, Lucy, Snoopy és más csodás karakterek rajongója.

Az egyik kedvenc képregényem Lucyval volt kapcsolatos. Ha jól emlékszem, Charlie Brown baseball-csapata fontos meccset játszott – Lucy volt a jobb oldali mezőnyjátékos, egy magas labda pedig éppen felé tartott. A bázisok mind foglaltak voltak, ez pedig már a kilencedik, vagyis utolsó ütés volt. Ha Lucy elkapja a labdát, a csapata nyer. Ha Lucy elejti a labdát, a másik csapat nyer.

Ahogy csak a képregényekben történhet meg, az egész csapat körülállta Lucy-t, amint a labda lefelé tartott. Lucynek az járt a fejében: „Ha elkapom, hős leszek, ha nem, akkor bűnbak.”

Leért a labda, és társai győzelemben reménykedő tekintetétől kísérve Lucy elejtette. Charlie Brown undorral

vágta földhöz a kesztyűjét. Lucy ekkor csapattársaira nézett, és csípőre tett kézzel ennyit mondott: „Mégis hogy gondoltátok, hogy elkapom a labdát, amikor épp országunk külpolitikája foglalkoztat!”

Ez csupán egy volt a rengeteg magas labda közül, amelyet Lucy elejtett az évek során, de minden alkalommal új kifogással állt elő.² Lucy kifogásai bár viccesek voltak, mégis mind ésszerűsítés volt csupán; nem ez volt a valódi oka annak, hogy nem kapta el a labdát.

Thomas S. Monson elnök szolgálata során gyakran tanította, hogy a döntéseink határozzák meg a sorsunkat.³ Ebben a szellemben a ma esti tanácsom az, hogy emelkedjünk az ésszerűsítések bármely formája fölé, amely meggátolhat bennünket az igazlelkű döntésekben, különösen, ha Jézus Krisztus szolgálatáról van szó. Ésaiás könyvében azt olvassuk, hogy fontos „a gonoszt megvetni, és a jót választani”⁴.

Szerintem különösen fontos napjainkban, amikor Sátán oly sok új és kifinomult módon tombol az emberek szívében, hogy a választásaink és döntéseink megfontoltak és azon célokkal és célkitűzésekkel összhangban állóak legyenek, amelyekről kijelentettük,

hogy azok szerint élünk. Megingathatatlan elkötelezettségre van szükségünk a parancsolatok iránt, valamint szigorúan be kell tartanunk a szent szövetségeket. Az ésszerűsítések különösen akkor károsak, amikor hagyjuk, hogy távol tartsanak bennünket a templomi felruházástól, az érdemes missziótól, valamint a templomi házasságtól. Szívszaggató, amikor szavainkkal hitet teszünk e célok mellett, mégis elhanyagoljuk azokat a mindennapos viselkedésmódokat, amelyek az elérésükhöz szükségesek.⁵

Néhány fiatal kijelenti, hogy a templomi házasság a célja, mégsem a templomra érdemes személyekkel

randevúzik. Őszintén szólva néhányan egyáltalán nem is randevúznak és pont! Ti, egyedülálló férfiak, minél tovább maradtok egyedülállók a megfelelő kor és érettség után, annál inkább belekényelmesedtek a helyzetbe. Pedig éppen hogy egyre *kényelmetlenebbül kellene* éreznetek magatokat! Kérlek, „buzgón munkálkodja[tok]”⁶ olyan közösségi és lelki tevékenységekben, amelyek összeegyeztethetők a templomi házasságra vonatkozó célkitűzésekkel.

Néhányan elhalasztják a házasságot, amíg befejezik a tanulányaikat és munkába állnak. Bár ez az érvelés széles körben elfogadott a világban,

mégsem mutat hitet, mégsem felel meg a modernkori próféták tanácsainak, és nem egyeztethető össze az igaz tannal sem.

Nemrégiben találkoztam egy remek tizenéves fiatal férfival. A céljai a következők voltak: elmenni misszióba, végzettséget szerezni, megházasodni a templomban, és hithű, boldog családot alapítani. Nagyon tetszettek a céljai. A további beszélgetés során azonban nyilvánvalóvá vált, hogy a viselkedése és a meghozott döntései nincsenek összhangban a céljaival. Úgy éreztem, őszintén akar misszióba menni, és kerüli a komoly bűnöket, amelyek ezt megakadályozhatnák, a mindennapos viselkedése azonban nem arra irányul, hogy felkészítse őt azokra a fizikai, érzelmi, szociális, értelmi és lelki kihívásokra, amelyekkel majd szembekerül.⁷ Nem tanulta meg, hogyan dolgozzon keményen. Nem vette komolyan az iskolát vagy a hitoktatást. Eljárt ugyan az egyházba, de nem olvasta a Mormon könyvét. Rengeteg időt töltött videojátékokkal és a közösségi médiával. Úgy tűnt, azt gondolja, hogy elég, ha csupán megjelenik a misszióján. Fiatal férfiak, kötelezzétek el ismét magatokat az érdemes viselkedés mellett, valamint az arra való komoly felkészülés mellett, hogy Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus követői legyetek.

Nem csupán a nagy, sorsfordító döntések miatt aggódom, hanem a középpálya miatt, a hétköznapi világ miatt, és az itt meghozott, látszólag kevésbé jelentős döntések miatt is, ahol az időnk javát töltjük. Ezekben a területeken hangsúlyoznunk kell a visszafogottságot, az egyensúlyt és különösen a bölcsességet. Fontos, hogy felülemelkedjünk az ésszerűsítéseken, és a legjobb döntéseket hozzuk.

Az internethasználat a legjobb példa arra, milyen nagy szükség

van visszafogottságra, egyensúlyra és bölcsességre. Az internet használható arra, hogy misszionáriusi munkát végezzünk, segítsünk a papsági feladatokban, hogy becses ősokeket kutassunk fel a szent templomi szertartásokhoz, és még sok minden egyébbe. A lehetőségek a jóra hatalmasak. Azt is tudjuk ugyanakkor, hogy rengeteg gonoszt is képes továbbítani, köztük a pornográfiát, a digitális kegyetlenséget⁸ és a névtelen pletykát. Terjeszthet ostobaságot is. Ahogyan Randall L. Ridd testvér az internetről szólva oly éles szavakkal tanított a legutóbbi általános konferencián: „... belekerülhettek az olyan haszontalan dolgok végtelen körforgásába, melyek pazarolják az időtöket és csorbítják a lehetőségeiteket”⁹.

A figyelmet elvonó és az igazlelkűség ellen munkálkodó tényezők nem csak az interneten találhatók meg; ott vannak mindenütt. Nemcsak a fiatalságra vannak hatással, hanem mindannyiunkra. Olyan világban élünk, amely szó szerint háborog.¹⁰ A „móka és kacagás” rögeszmés megjelenítésével, valamint erkölcstelen és működészavaros élettel vagyunk körülvéve. Mindezeket a média nagy része normális viselkedésként mutatja be.

David A. Bednar elder nemrég figyelmeztette az egyháztagokat, hogy legyenek hitelesek a közösségi média használata során.¹¹ Arthur C. Brooks, a vezető gondolkodó is hangsúlyozza ezt. Megfigyelte, hogy a közösségi média használata során hajlamosak vagyunk életünk kellemes részét bemutatni, és egyúttal elkenődni az iskolai vagy munkahelyi nehézségeket. Ezzel hiányos képet mutatunk – olykor önmagasztaló vagy hamis módon. Ezt az életet tesszük a nyilvánosság elé, és „közösségi média barátaink» majdnem kizárólag hamis

életét” fogyasztjuk. Brooks kijelenti: „Hogyan is lehetne elkerülni, hogy egyre rosszabbul érezzük magunkat, ha az időnk egy részét arra fordítjuk, hogy a valóságosnál boldogabb képet színleljünk, míg a másik részében azt látjuk, mások mennyivel boldogabbnak tűnnek?”¹²

Olykor úgy tűnik, mintha a semmitmondó ostobaság, az értelmetlen zaj és a folyamatos viszálykodás örvényében fulladoznánk. Amikor levesszük a hangerőt és megvizsgáljuk a lényegét, akkor vajmi kevés marad csak, ami a segítségünkre lehet az igazlelkű céljaink felé vezető örökkévaló úton. Egy apa bölcsen a következőképpen válaszol, amikor gyermekei számtalan kéréssel ostromolják, hogy engedje őket belemerülni ezekbe a figyelemelterelő dolgokba. Egyszerűen azt kérdezi tőlük: „Jobb emberré tesz ez benneteket?”

Amikor azokat az akár kicsiny, akár nagy, de helytelen döntéseinket magyarázgatjuk, amelyek nem állnak összhangban a visszaállított evangéliummal, akkor elveszítjük a szükséges áldásokat és védelmet, így gyakran a bűn csapdájába esünk, vagy egyszerűen eltévedünk.

Különösen aggaszt az ostobaság¹³, és a „minden új dolog” iránti megszállottság. Az egyházban ösztönzünk és ünneplünk mindenféle igazságot és tudást. Amikor azonban a kultúra, a tudás és a társadalmi erkölcsök elválnak Isten boldogságtervétől, valamint Jézus Krisztus elengedhetetlen szerepétől, akkor ott nyilvánvalóan

szétesőfélben van a társadalom.¹⁴ Bár napjainkban számos területen – különösen a tudomány és a kommunikáció terén – példátlan előrelépéseket tapasztalunk, az alapvető értékek elkoptak, az általános boldogság és jólét pedig elhalványodott.

Amikor Pál apostol meghívást kapott, hogy a Mars-hegyen szóljon Athénban, ugyanazt a szellemi kérdést és a valódi bölcsesség ugyanazon hiányát tapasztalta, mint ami ma is fennáll.¹⁵ Az Apostolok cselekedeteiben a következő beszámolót olvassuk: „Az athéniak pedig mindnyájan és az ott lakó jövevények semmi másban nem valának foglaltatosok, mint valami újságnak beszélésében és hallgatásában.”¹⁶ Pál Jézus Krisztus feltámasztására helyezte a hangsúlyt. Amikor a tömeg felismerte üzenete vallásos természetét, néhányan kigúnyolták; mások lényegében azzal tölték félre, hogy „majd még meghallgatunk téged e felől”¹⁷. Pál *siker nélkül* távozott Athénból. Frederic Farrar esperes a következőket írta erről a látogatásról: „Athénban nem alapított gyülekezetet, az athéniaknak nem írt levelet, és többé már nem is lépett Athén földjére, pedig gyakran áthaladt a környéken.”¹⁸

Úgy hiszem, Dallin H. Oaks elder sugalmazott üzenete arról, hogyan tegyünk különbséget „jó, jobb, legjobb” között, hatékony módszert biztosít arra, hogy kiértékeljük a döntéseinket és a fontossági sorrendünket.¹⁹ Sok döntés nem eredendően gonosz, ha azonban minden időnköt felemészti,

és visszatart bennünket a legjobb döntésektől, akkor alattomosává válik.

Még az érdemes törekvések esetén is mérlegelésre van szükség, hogy meghatározzuk, vajon eltávolítanak-e bennünket a legjobb céljainktól. Tizenéves koromban emlékezetes beszélgetésem volt édesapámmal. Úgy vélte, hogy nem elég fiatal fókuszál vagy készül olyan kellőképpen fontos, hosszú távú célokra – mint a munka és a családfenntartás.

A tartalmas tanulás és az előkészítő munkatapasztalat mindig is édesapám ajánlott fontossági sorrendjének elején szerepeltek. Úgy vélte, hogy az olyan tanórán kívüli tevékenységek, mint a vitaestek és a diákönkormányzat, esetleg közvetlen kapcsolatban állhatnak fontos céljaim némelyikével. Kevésbé volt meggyőződve arról, hogy oly sok időt kellene töltenem focival, kosárlabdával, baseballal és atlétikával. Elismerte ugyan, hogy a sport fejlesztheti az erőt, a kitartást és a csapatmunkát, de kijelentette, hogy talán jobb lenne, ha rövidebb időkeretben és csak egy sportágra koncentrálnék. Meglátása szerint a sport jó dolog, de nem a legjobb *számomra*. Aggódott amiatt, hogy bizonyos sportágak a fontosabb, hosszú távú célok rovására építenek fel helyi hírnevet.

Ezzel a háttérrel az egyik ok, amiért szeretem Lucy baseballos történetét, az, hogy édesapám véleménye szerint nekem tényleg inkább külpolitikát kellett volna tanulnom, mintsem azon aggódni, hogy elkapom-e a labdát. Le kell szögeznem ugyanakkor, hogy édesanyám imádkozta a sportot. Kórházban kellett volna lennie ahhoz, hogy ne jöjjön el valamelyik meccsemre.

Úgy döntöttem, hogy követem édesapám tanácsát, és nem játszok a főiskolás bajnokságban. Aztán a középiskolai fociedzőm szólt, hogy a Stanford edzője szeretne Merlin Olsennel és

velem ebédelni. A fiatalabbak talán nem ismerik Merlint. A Logan Középiskola elképesztő védőjátékosa volt, abban a csapatban játszott, amelyben én irányító és hátvéd voltam, illetve elkaptam a kirúgásokat. Középkorunkban az ország legtöbb focinagyhatalma Merlint akarta. A főiskolán megnyerte az ország legjobb belső sorjátékosának járó Outland Trófeát. Merlin végül a harmadik legkeresettebb ember lett az NFL listáján, és bámulatos teljesítménnyel 14 szuperkupa meccset játszott egymás után a profi ligában. 1982-ben vonult be a profifutball-hírességek csarnokába.²⁰

Az ebédre a Stanford edzőjével a utahi Loganban található Bluebird étteremben került sor. Miután kezét fogtunk, egyszer sem nézett a szemembe. Közvetlenül Merlinhez beszélt, engem pedig figyelmen kívül hagyott. Ebéd után aztán végre felém fordult, de nem is emlékezett a nevemre. Annyit mondott Merlinnek, hogy „ha a Stanford mellett döntesz, és hozni akarod a barátodat is, akkor elintézhethetjük, elég jó jegyei vannak”. Ez az élmény meggyőzött arról, hogy édesapám bölcs tanácsát kell követnem.

Nem az a szándékom, hogy a sportolás, az internethasználat vagy egyéb érdemes tevékenységek ellen szóljak, amelyeket a fiatalok annyira szeretnek. Ezek mind olyan tevékenységek, amelyek visszafogottságot, egyensúlyt és bölcsességet igényelnek. Bölcsen használva gazdagítják életünket.

Arra biztatnék azonban mindenkit, fiatalot és időset, hogy tekintsék át céljaikat és célkitűzéseiket, azután pedig igyekezzenek nagyobb önuralmat gyakorolni. A mindennapos viselkedésünknek és választásainknak összhangban kell lenniük a céljainkkal. Felül kell emelkednünk a magyarázkodásokon és a figyelemelterelő tényezőkön. Különösen fontos, hogy

olyan döntéseket hozzunk, amelyek összhangban állnak az arra kötött szövetségeinkkel, hogy igazlelkűen szolgáljuk Jézus Krisztust.²¹ Erről a labdáról semmiképp nem vehetjük le a szemünket, és nem ejthetjük el.

Ez az élet a felkészülés ideje az Istennel való találkozásra.²² Boldog és vidám emberek vagyunk. Értékeljük a jó humorérzékét és nagyra becsüljük a barátokkal és a családdal töltött szabadidőt. Fel kell azonban ismernünk, hogy komoly céltudatosságnak kell öveznie hozzáállásunkat az élethez és minden választásunkhoz. A fejlődésünket korlátozó zavaró tényezők és magyarázkodás éppen eléggé káros, ha azonban ezek elhalványítják hitünket Jézus Krisztusban és az Ő egyházában, akkor egyenesen tragikussá válnak.

Azért imádkozom, hogy papságviselőkként összhangba hozzuk a viselkedésünket azon nemes célokkal, amelyek megkívántatnak azoktól, akik a Mester szolgálatában állnak. Minden dologban emlékeznünk kell arra, hogy a „Jézus tanúbizonyságában”²³ tanúsított hősiesség kívánalma az, ami próbára tevő választóvonalként húzódik a celesztiális és a teresztriális királyság között. Igyekeznünk kell, hogy e választóvonal celesztiális oldalán találtsunk. Az Úr egyik apostolaként erőteljes bizonyágomat teszem Jézus Krisztus, a Szabadítónk engesztelésének valóságáról és az Ő isteni voltáról. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lee Mendelson-Bill Melendez Production TV Specials.
2. Lucy mindig megmagyarázta, miért ejtette el a labdát: a Szaturnusz holdjai vonták el a figyelmét, aggódik a kesztyűjében esetlegesen fellelhető mérgező anyagok miatt, stb.
3. Lásd „Decisions Determine Destiny,” chapter 8 in *Pathways to Perfection: Discourses of Thomas S. Monson* (1973), 57–65.

4. Ésaías 7:15.
5. „Ha tenni oly könnyű lenne, mint tudni: mit legjobb tenni; kápolnák templomokká, s a szegény nép gunyhói fejedelmi palotákká változtak volna” (William Shakespeare: *A velencei kalmár*, 1. felvonás, 2. szín, 12–14. sor; Ács Zsigmond fordítása).
6. Tan és a szövetségek 58:27.
7. Lásd *Alkalmazkodás a misszionáriusi élethez* (füzet, 2013). 23–49.
8. Lásd Stephanie Rosenbloom, “Dealing with Digital Cruelty,” *New York Times*, Aug. 24, 2014, SR1.
9. Randall L. Ridd: A választott nemzedék. *Liahona*, 2014. máj. 56.
10. Lásd Tan és a szövetségek 45:26.
11. Lásd David A. Bednar, “To Sweep the Earth as with a Flood” (speech delivered at BYU Campus Education Week, Aug. 19, 2014); lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/to-sweep-the-earth-as-with-a-flood.
12. Arthur C. Brooks, “Love People, Not Pleasure,” *New York Times*, July 20, 2014, SR1.
13. Sajnos az egyik zavaró tényező, amely napjainkban egyre növekszik, az az egyszerű ostobaság. Amikor a Szabadító számba vette azon dolgokat, amelyek beszennyezhetik az embert, megemlítette a bolondságot is (lásd Márk 7:22).
14. Ez történt az ősi Görögországgal és Rómával, valamint a Mormon könyvebeli civilizációkkal is.
15. Lásd Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), 302. Mindenféle filozófusok léteztek, köztük epikureusok és stoikusok, egymással versengő csoportok, amelyeket egyesek a pogány világ farizeusaiként és szadduceusaiként jellemeztek. Lásd még Quentin L. Cook, “Looking beyond the Mark,” *Liahona*, Mar. 2003, 21–24.
16. Cselekedetek 17:21.
17. Cselekedetek 17:32.
18. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 312.
19. Lásd Dallin H. Oaks: Jó, jobb, legjobb. *Liahona*, 2007. nov. 104–108.
20. Merlin Olsen az amerikaifutball-hírességek csarnokának tagja, színész és NFL kommentátor volt az NBC-nél. A Utah State University focicsapatával nyerte meg az Outland Trophy-t. A Los Angeles Rams csapatában játszott a profiknál. A tévében Jonathan Garvey-t játszott Michael Landon ellenfeleként a *Little House on the Prairie* című filmben, illetve szerepelt saját, *Father Murphy* című TV-műsorában. Merlin már nem él (2010. márc. 11-én hunyt el), és nagyon hiányoljuk.
21. Lásd Tan és a szövetségek 76:5.
22. Lásd Alma 34:32.
23. Tan és a szövetségek 76:79.